

podmínky § 61. kn. z., který jako předpis výjimečný nepřipouští výkladu rozšiřujícího. Rovněž není návrh odůvodněn dle § 20. kn. z., poněvadž nejde o vyznačení osobních poměrů, zejména nejde o obmezení v disposičním právu žalovaného.

Návrh na poznámku spornosti není opodstatněn ani jako prozatímní opatření po rozumu § 378. ex. ř. a násl., poněvadž jednak poznámka ta, která je přípustna jen za předpokladů v § 61. kn. z. stanovených, má jiný obsah a účinek než prozatímní opatření dle § 382. ex. ř., jednak ani tvrzený nárok ani nebezpečí žalobci hrozící nebyly nijak osvědčeny.

Rozhodnutí nejvyššího soudu z 21. února 1919,
č. j. R-I., 55-19-1. Schin.

*K výkladu pojmu „patrná nedbalost“ v § 2. odst. 1.
zákona o cestách nezbytných.*

Proti usnesení, kterým byla žadatelům A povolena cesta nezbytná přes pozemek manželů B, podali tito stížnost, ke které uvedli:

Usnesení v odpor vzaté nepřihlédlo k ustanovení § 2. odst. 1. zák. o cestách nezbytných, podle kterého jest žádost za propůjčení cesty nezbytné nepřípustnou, jestliže nedostatek cestního spojení způsoben byl patrnou (nedbalostí) vlastníka pozemku po době, kdy zákon tento nabytí moci. Zákon tento nabytí podle § 28. moci dnem svého vyhlášení, totiž dne 7. července 1896. Žadatelé A nabyli pozemku č. kat. 1080 v C. smlouvou trhovou ze dne 1. října 1901, a ačkoliv jak z mapy kn. tak i ve skutečnosti poznati museli, že pozemek č. kat. 1080 v C. postrádá spojení se sítí veřejných cest, přece se při koupi tohoto pozemku nepostarali o to, aby na pozemek tento mohli jezdit, pročez dopustili se při nabývání tohoto pozemku patrné nedbalosti, a ježto nabytí pozemku č. kat. 1080 v C. stalo se za platnosti zákona o cestách nezbytných, jest jejich žádost za vykázaní cesty nezbytné podle předpisu § 2. odst. 1. nepřípustnou.

Stížnost tato byla však rekursním soudem zamítnuta s odůvodněním, že nápadná nedbalost by zde byla jen tehdy, kdyby bylo prokázáno, že navrhovatelé cesty nezbytné mohli spojení pozemku svého s cestou nezbytnou při jeho koupi snadno a bez velkého nákladu docílit, že však této příležitosti zanedbali.

Rozhodnutí zem. soudu v Praze ze dne 30. září 1918 č. j. RI. 160-18-7. *) Dr. Stehlíček.

*) Srov. spis Dra. Stehlíčka »Cesty nezbytné« vydaný závodem tiskařským a nakladatelským v Roudnici str. 9., pozn. 9.